

La Formació Professional: una necessitat social.

L'any passat tingué lloc als nous locals de l'STEI-i un curs sota el lema **La Formació Professional: una necessitat social**, coordinat per Jaume Perelló Llabrés.

Aquest curs s'havia fixat com a objectius bàsics els següents:

1.- Analitzar l'estat actual de l'FP relacionant-la amb l'entorn socioeconòmic de les illes Balears.

2.- Debatre la formació permanent del professorat.

3.- Establir els objectius prioritaris per millorar l'FP a les Balears.

Hi hagué una sèrie de ponències i taules rodones, cada una de les quals analitzà diversos aspectes del complicat entramat que suposa l'FP. En elles

intervingueren diferents representants de l'administració i associacions, professorat de formació professional i orientadors de centres escolars.

Aquest article pretén resumir les ponències, els

debats i les conclusions que es produïren en aquest curs.

Aquesta taula rodona donà inici a les jornades oferint una visió general de la situació de la formació professional, per això participaren en aquesta taula rodona les personalitats més representatives en el sector. La intervenció del Sr. Llinàs plantejà que des de l'assumpció de competències a l'any 1998 fins ara poca cosa s'ha fet. Amb el darrer canvi polític la Conselleria d'Educació i Cultura pretén iniciar una nova etapa, començant per la creació d'una direcció general específica per a FP i continuant amb la publicació de tota una normativa per regular i adequar els ensenyaments professionals a les particularitats socials i econòmiques de la nostra comunitat. El pilar fonamental damunt el qual s'ha de recolzar tot el sistema és el Consell Balear de Formació Professional (CBFP), publicat al mes d'abril, que orientarà totes les accions pels tres sistemes: L'FP reglada, l'ocupacional i la contínua. Queda en segon terme l'enllestiment d'un

CAP A UN NOU MODEL D'FP

Ponents:

- **Jaume Gual**; Direcció General de Planificació i centres de la Conselleria d'Educació i Cultura.

- **Francesc Obrador**; Direcció General d'FP de la Conselleria de Treball.

- **Bartomeu Llinàs**; Direcció General d'FP de la Conselleria d'Educació i Cultura.

- **Gabriel Caldentey**; Membre de la comissió executiva de l'STEI-i

Coordinació:

- **Jaume Perelló**

decret d'FP com a marc genèric del qual en derivaran posteriors normatives: Mapa escolar de cicles formatius, formació del professorat, garantia social, revisió dels currículums...

El Sr. Jaume Gual manifestà que les infraestructures i recursos són insuficients i que són necessaris capítols pressupostaris nous per dotar els cicles formatius, tot això com a conseqüència de la infradotació de les transferències educatives. A la vegada els cicles formatius que tenen poca demanda s'han de racionalitzar, reconsiderant per una banda adaptar-los al un nou mapa d'FP i per l'altra reconvertir-los en altres de la mateixa família.

El Sr. Obrador basà la seva llarga exposició en donar una visió general de com es distribueix tota l'oferta formativa professional, emmarcat tot dins d'unes directrius europees d'actuació. El programa operatiu de la Unió Europea fa que els països comunitaris es comprometin a fer una política per a l'ocupació, incloent-la en els plans estatals corresponents. Els fronts d'actuació són bàsicament quatre: la inserció laboral dels joves i majors sense ocupació, la promoció de noves ocupacions, la formació contínua dels professionals i finalment el foment d'ocupació en l'àrea de la dona. Actualment entrem dins d'un nou programa operatiu que "obliga" la inversió de devers 12.000 milions anuals en formació dels quals només uns 700 milions seran aportats per fons europeus, per tant els ajuts provinents de la Unió Europea es veuran minvats considerablement respecte dels passats sis anys.

El Sr. Biel Caldentey representant de l'STEI reivindicà més creativitat autonòmica en matèria legislativa abandonant el mimetisme estatal, en aquest sentit digué que l'organigrama del CBFP no té perquè ser idèntic a l'esta-

tal, ha d'estar adaptat a la realitat política i social de les Balears. El CBFP des dels seus inicis ha nascut coix, en ell hi figuren representades a parts iguals la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació i Cultura, de banda també està prevista la presència dels agents socials i és aquí on ens trobam una mancança: només hi són representats els sindicats majoritaris amb l'exclusió de l'STEI, el qual també és majoritari, si més no en la mesa d'educació on té el 70% de delegats. Aleshores sembla inconcebible que un sindicat amb aquesta representació no estigui a un òrgan on l'FP reglada és un pilar fonamental. Destacà també que la inversió en educació no universitària és baixa: a les illes és del 2,1% del PIB mentre que la mitjana estatal arriba fins el 4,7%; només assolint la mitjana podríem estar en un sistema educatiu de qualitat, el qual s'ha de recordar que encara està en construcció.

Entrant ja en el debat, hi hagué acord que s'ha d'augmentar el prestigi i la promoció dels cicles formatius entre els alumnes de secundària i també entre els seus pares, que també esdevenen peça clau. El desconeixement social de l'FP és preocupant i amb paraules del Sr. Gual "l'FP reglada està ferida de mort, hi ha d'haver un canvi de xip", els alumnes que van a CCFF de grau mitjà són els que no poden amb els batxillerats i els que van als de grau superior és perquè no poden amb la universitat. Queda clar que l'orientació professional falla tant des dels departaments d'orientació com des de la resta de professorat. De banda s'incidí en la millora de la col·laboració de les dues conselleries per una major racionalització dels recursos, un exemple en seria l'aprofitament de les instal·lacions dels IES per fer formació contínua i ocupacional, això suposaria per als IES millores de finançament i d'equipaments.

L'ORIENTACIÓ PROFESSIONAL A L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA.

Ponents:

- **Vicenç Rul·lan;** orientador de l'IES Calvià.

- **Catalina Torres i Maria Antònia Rosselló;** Orientadores de l'IES Aurora Picornell.

El Sr Vicenç Rul·lan, exposà que aclarir el motiu pel qual no es tria cursar formació professional no és gens fàcil. Per una banda hi

ha un tipus d'alumnat que considera el batxillerat com un camí de no retorn. És a dir, proven de fer batxillerat, no els va bé, fracassen i se'n van després a fer feines no qualificades. Per altra banda, molts d'alumnes comencen a fer la seva primera feina a un bon sou i això fa que deixin d'estudiar aviat.

L'aplicació d'un bon programa d'orientació ha de contemplar:

- Autoconeixement del que vol l'alumnat.
- Bona orientació per part dels professionals.
- Coneixement de la realitat del món laboral.

L'ajuntament de Calvià ofereix beques de pràctiques per a les persones que fan cicles o cursos universitaris, l'objecte de les quals és

que els alumnes coneguin la realitat econòmica i social del món laboral mitjançant un contacte directe amb l'empresarial.

El departament d'orientació d'aquest institut de secundària ha posat en pràctica les anomenades carpetes d'orientació: l'alumnat hi va posant tot tipus de material informatiu sobre tot el que consideren que és rellevant de cara al seu futur.

Les orientadores de l'IES Aurora Picornell, Catalina Torres i Maria Antònia Rosselló, exposaren que la realitat social d'aquest institut fa que la tasca del departament d'orientació sigui molt important. Més que cursar un cicle formatiu o fer batxillerat, l'objectiu primordial de tot el professorat d'aquest centre educatiu és que el seu alumnat acabi amb èxit l'ensenyament secundari obligatori. Per

aquest motiu, es fan molts de programes de diversificació perquè l'alumnat pugui aprofitar els seus estudis de secundària.

Malgrat que no sigui un centre de formació professional, destaquen la importància que tendria per a l'institut que s'hi pogués cursar algun cicle formatiu d'àmbit pràctic, donades les característiques personals dels seus potencials alumnes (per exemple, algun cicle relacionat amb la restauració del moble).

Per acabar, consideren que les institucions públiques s'haurien d'implicar més en el coneixement de les realitats socials dels diversos centres educatius ja que, al cap i a la fi, no són més que un reflex de la societat en general.

El Sr Joan Estaràs manifestà que l'orientació professional s'ha de dirigir, bàsicament, a quatre grans grups socials:

- Persones joves.
- Persones desocupades.
- Persones ocupades.
- Grups específics de persones.

Dins l'Estat Espanyol hi ha anualment uns 200.000 alumnes que queden fora del sistema educatiu. Tenint en compte aquesta dada, podem veure la importància que té el tema de l'orientació professional.

L'orientació professional ha de ser per a tothom i s'ha de basar en el principi d'igualtat d'oportunitats. A més a més ha de complir els següents requisits:

- Ha d'haver-hi més llibertat a l'hora d'escollir.
- S'ha de respectar sempre la llibertat individual de les persones.
- Han de regir unes normes de confidencialitat.

L'organització de l'orientació professional depèn molt del Consell General de La Formació Professional. Malgrat tot, les decisions d'aquest consell no són vinculants i el Govern pot acceptar o rebutjar les seves propostes. A les illes Balears s'ha creat recentment el Consell Balear de la Formació Professional. Una de les primeres feines que haurà de fer serà determinar quin tipus d'entorn econòmic, laboral i social tenim a la nostra

L'ORIENTACIÓ PROFESSIONAL I LA NOVA FORMACIÓ PROFESSIONAL.

Ponent:

**Joan Estaràs; Orientador de l'IES
Guillen Sagrera.**

comunitat per poder encaminar, així com cal, el tema de l'orientació professional.

Destaca el fet que l'administració de treball i la d'educació no s'entenen mai, tant a nivell autonòmic com a nivell estatal. Tampoc no hi ha hagut mai una planificació laboral a mig i llarg termini, moltes vegades per la curta durada

temporal dels càrrecs públics.

La qualificació professional, basada en unitats de competència, està molt vinculada al món de l'orientació professional, d'aquesta manera podem afirmar que la formació professional és la suma de qualificació i orientació professionals.

Els referents de la qualificació professional han de ser els següents:

- Accions de formació.

- Negociació col·lectiva.
- Certificacions.
- Vacants.
- Accés a l'ocupació.
- Classificació professional.

Per acabar, cal que hi hagi més connexió entre la formació professional reglada i l'ocupacional. A hores d'ara, l'ocupacional només és una titulació professional mentre que la reglada és titulació acadèmica i titulació professional.

LES NECESSITATS DE QUALIFICACIÓ D'AVANT L'OFERTA EDUCATIVA

Ponents:

- **Javier Tejero**; Conseller del Consell Insular de Menorca.
- **Maria Antònia Vadell**; Vice-presidenta del Consell Insular de Mallorca.
- **Llúcia Llompart**; Agent de desenvolupament local de la Mancomunitat del Pla.

Aquesta taula rodona estava encaminada a establir quin tipus d'ensenyaments alternatius podem trobar a la nostra comunitat, ensenyaments vinculats sempre a unes necessitats de qualificació que normalment no són cobertes per l'oferta educativa d'ensenyament reglat. Per això es va optar per parlar de l'oferta de formació professional ocupacional que promouen els diferents consells insulars i mancomunitats de les illes.

Per començar, el Sr. Javier Tejero significà la manca de coordinació que hi ha entre els diferents agents de formació, integrats en tres subsistemes d'FP: La reglada de la qual se n'encarrega l'escola pública i concertada,

la contínua feta pels agents socials i l'ocupacional promoguda per diferents entitats com l'INEM, consells insulars i corporacions locals. Destacà que la formació ocupacional té una oferta escassa i que en ella es fa necessària l'oferta de noves professions, que responguin a unes necessitats actuals i d'acord amb la realitat illenca. Per exemple, en l'àmbit mediambiental, el de tractament de residus sòlids i l'animació sociocultural, són nous filons ocupacionals.

La intervenció de la Sra. Maria Antònia Vadell anà destinada per una banda a demostrar la complexitat del món de la formació, i per altra a destacar el paper que poden jugar les administracions locals per donar resposta als fracassos de formació a nivell estatal. L'argument usat per aquesta afirmació és que les corporacions locals coneixen millor la problemàtica de l'atur de cada comarca i és aleshores quan intervé FODESMA, òrgan lligat al desenvolupament local i al foment de l'ocupació. Les intervencions en matèria de formació se centren bàsicament en tres camps: les escoles-taller i cases d'oficis, compromeses en el foment de l'ocupació de menors de 25 anys, orientades en el medi ambient i la recuperació d'oficis antics. En segon lloc tenim els

programes de garantia social dirigits a alumnat d'entre 16 i 21 anys que ha fracassat en el sistema educatiu reglat. Finalment ens queda la formació ocupacional, que té com a objectiu inserir en el món laboral gent en atur i oferir formació en l'àrea de conservació de la natura i la recuperació del patrimoni arquitectònic.

La Sra. Llúcia Llompart va definir la seva tasca com agent

de desenvolupament local, significada com una tasca destinada a la gestió de bosses de feina, la detecció de les necessitats d'ocupació i el desenrotllament de programes de desenvolupament i ocupació. Remarcà que la majoria de treball vacant està en els sectors hotel·ler i de construcció i conseqüentment en les professions que hi ha en el teixit industrial com poden ser fusters, ferrers, etc. Destacà que l'empresariat no està massa interessat en la formació, havent-hi un desconeixement de l'oferta pública de formació considerada per la ponent com pobra. Les relacions de col·laboració entre les empreses, els sindicats i les administracions no són tan àgils com haurien de ser.

Ja en el terreny del debat es va fer palès que en certs casos els agents formadors tenen dificultats per trobar alumnes i que en oca-

sions s'han furtat alumnes d'uns amb els altres. Tot plegat ens indica una contradicció: per una banda la gran varietat d'empreses, organismes, institucions i administracions abocades en processos formadors per gaudir d'unes subvencions que provenen de nivell europeu, estatal o autonòmic i per l'altra el boom econòmic en el qual ens trobem que fa que les empreses cerquin treballadors a qual-sevol preu sense reparar en la formació dels mateixos. També es va fer notar la monopolització de la formació ocupacional per part de les dues organitzacions sindicals majoritàries i les dues organitzacions empresarials, que cauen en el parany de no atendre les necessitats reals i particulars de les comarques i dificulten els acords entre consells insulars i altres institucions per a la creació de nous cursos.

Els quatre ponents coincidiren en la necessitat de poder cursar mòduls aïllats de cada cicle i de la introducció d'un mòdul de llengua estrangera en els cicles mitjans i superiors, ja que és necessari per treballar a la nostra comunitat. També hi hagué coincidències en manifestar que s'ha de fer una reestructuració de certs cicles, una revisió dels currículums de tots els cicles formatius i allargar certs cicles mitjans cursant la FCT en el darrer any. També hi hagué coincidències, en certa manera, en lligar els cicles de grau mitjà amb els de superior a través d'una prova d'accés. L'orientació professional també es mostrà com un valor que s'ha de potenciar.

El Sr Miquel Martorell digué que el seu centre està especialitzat en els cicles formatius d'automoció i hotel·leria i s'adapta al món laboral del seu entorn, ja que tenen un tipus

ITINERARIS D'FP. L'FP COM A OFERTA EDUCATIVA ATRACTIVA I LA SEVA ADEQUACIÓ AL MAPA ESCOLAR.

Ponents:

- Miquel Martorell; Director de l'IES Juníper Serra.
- Joan Bisbal; Director de L'IES Guillem Colom Casesnoves.
- Magdalena Salom; Cap D'estudis de L'IES Pau Casesnoves.
- Juan Luís Rodríguez; Coordinador de Cicle del Centre Sant Josep Obrer.
- Sr. Marià Juan; Secretari de L'IES Isidor Macabich.

d'alumnat molt ben considerat en el món de l'empresa. Pel que fa a la formació professional de base, es fa a través de les optatives de quart d'ESO i tenen com a mínim una optativa per família professional.

El Sr Joan Bisbal indicà que el principal problema que té el seu institut és la dificultat per aconseguir la matrícula mínima d'alumnat per poder impartir un cicle formatiu, ja que està situat en una comarca de poca població estudiantil. En aquest centre gairebé tot l'alumnat que acaba l'enseny-

ment obligatori se'n va a estudiar batxillerat, per això quasi tot l'alumnat de cicles hi ha accedit mitjançant prova d'accés. També troba que el problema de la formació professional és una qüestió de nomenclatura, i s'hauria de parlar, per exemple, del batxillerat d'hoteleria o del batxillerat d'administració i finances.

Des d'Eivissa, Marià Juan digué que l'alumnat de l'Isidor Macabich té bastant de relació amb el món empresarial i troben feina amb facilitat un cop han finalitzat els seus estudis de formació professional. La majoria d'estudiants que fan cicles també hi accedeixen a través de la prova d'accés. A partir de les vacances de Nadal tenen moltes baixes de matrícula, sobretot en els cicles de grau superior. A l'hora de fer l'elecció entre triar un batxillerat o un cicle formatiu de grau mitjà, consideren que majoritàriament són els pares i les mares i no els seus fills i filles qui elegeixen.

Perquè l'oferta de formació professional sigui més atractiva, és primordial que hi hagi més diversitat de cicles i que es doti el sistema d'una major flexibilitat.

Quant a l'IES Pau Casesnoves, la seva cap d'estudis manifestà que els cicles formatius d'aquest institut tenen molt bona acollida. De fet, molts d'alumnes potencials no han pogut cursar el cicle desitjat per un excés de matrícula. La majoria d'alumnat que fa cicles

de grau mitjà prové de quart d'ESO, a diferència dels dos instituts anteriors. No està d'acord amb el nexa directe entre cicles de grau mitjà i cicles de grau superior, i fins i tot, qüestiona la darrera reforma que avança la prova d'accés als cicles superiors a l'edat de divuit anys.

Considera que l'oferta només es pot fer més atractiva oferint més qualitat i fent molta més promoció i propaganda dels distints cicles formatius.

En l'àmbit de l'ensenyament concertat també hi ha problemes perquè l'alumnat s'adapti al món laboral i empresarial en acabar els seus estudis corresponents. Juan Luis Rodríguez reclamà un canvi de mentalitat del professorat que imparteix l'educació secundària, sigui quin sigui el seu nivell, ja que s'ha de partir de la base que tots els estudis són igual d'importants i interessants. Es queixà del fet que a les illes Balears les empreses contracten normalment mà d'obra barata i sense qualificar, i tot això és molt perjudicial per a la formació professional reglada. Perquè l'FP sigui flexible i de qualitat s'ha d'adaptar constantment als canvis tecnològics.

LA FORMACIÓ PERMANENT DEL PROFESSORAT.

Ponents:

- **Miquel Mestre.** Cap de serveis de planificació i participació de la conselleria d'educació

- **Pere Pau Sintes.** Professor de cicles a l'IES Llucmajor i responsable de F. Professional a la C. Executiva de l'STEI-i

En la seva exposició, Miquel Mestre digué que la formació permanent del professorat s'ha de fer en col·laboració amb les associacions empresarials il·lenques: CAEB, PIMEM i la Cambra de comerç. També s'han signat per al proper curs convenis de col·laboració amb altres comunitats autònomes, concretament Catalunya, País Basc i Andalusia. Per altra banda s'incrementa la participació i col·laboració amb certs col·lec-

tius empresarials i socials. En aquest sentit es poden destacar els següents:

- Conveni amb l'associació de distribuïdors de l'automòbil.

- Conveni amb l'associació d'instal·ladors electricistes.

- Conveni amb la Cambra de Comerç.

- Conveni amb l'entitat financera SA NOSTRA per a fer cursos relacionats amb la gestió de productes financers i d'assegurances.

L'organització i planificació dels cursos de formació permanent s'ha de fer conjuntament amb el professorat afectat, ja que són ells els que coneixen més bé quines són les seves necessitats formatives.

Hi ha empreses privades que estan interessades en la formació del professorat dels instituts, perquè després formin els seus treballadors i treballadores. D'aquesta manera podríem dir que s'obren les portes perquè el professorat de l'FP reglada pugui impartir també formació professional contínua.

S'està estudiant també la possibilitat que el professorat faci estades voluntàries a les empreses privades durant els mesos de juny i setembre. Aquesta estada es faria de dues maneres:

- Com a simples observadors externs.
- Com a membres d'un equip de treball.

En Pere Pau Sintès reivindicà com a punts claus de la formació permanent del professorat: formació pedagògica i tècnica,

ajudes per a assistències a fires i congressos i que les estades a les empreses siguin voluntàries i donin crèdits de cara a sexenís i oposicions.

Actualment, l'únic professorat que està en contacte amb el món empresarial és el que imparteix el mòdul de Formació en Centres de Treball.

La xerrada començà amb la intervenció del Sr. Guillem Horrach, que féu una definició dels tipus d'alumnat que va a parar als cursos de garantia social. Indicà que aproximadament un 30% dels alumnes d'ESO no obté el graduat en secundària. Són alumnes provinents de compensatòria, de diversificació curricular, on han fallat, i que ja només els queda l'opció de passar a la iniciació professional, comunament anomenada garantia social. La tipologia de l'alumnat es desfà en una minoria que són de diversificació curricular, molts amb necessitats educatives especials i altres són inadaptats provinents de 3er i 4t d'ESO. És un alumnat per al qual s'ha de cercar motivació per a l'estudi i que requereix una bona adaptació per part del professorat. La possibilitat de deixar més de banda els estudis teòrics, incidint més en la part pràctica i les expectatives de trobar feina com a resultat objectiu de l'aprenentatge, són elements que contribueixen a la motivació esmentada. Això dona tot plegat uns resultats acceptables consolidats: un 60% dels alumnes opten per fer la prova d'accés a un cicle formatiu de grau mitjà per prosseguir els estudis iniciats; paradoxalment això no és un objectiu d'aquest tipus d'estudis, sinó que ho és la inserció laboral.

El Sr. Pep Cladera indicà les experiències viscudes personalment des dels inicis de la garantia social. En l'experimentació inicial l'objectiu primer era evitar l'abandonament dels estudis, incentivant per això la participació de la família en tots els aspectes de la formació, fent que alumne i família se sentissin identificats amb el sistema educatiu.

La continuïtat en els estudis és un factor important. La convocatòria pel setembre de les proves d'accés als cicles formatius, fa que aquest alumnat amb l'aturada estival perdi ritme, i li costi més recuperar els coneixements adquirits. El curiós de tot és que un 70% d'alumnat inicialment desmotivats per l'ESO i que fa cursos de garantia social acaba estudiant un CF de grau mitjà i

ELS CURSOS DE GARANTIA SOCIAL

Ponents:

- **Guillem Horrach**; professor de garantia social de l'IES Verge de Sant Salvador.

- **Pep Cladera**; professor d'atenció a la diversitat de l'IES Son Servera.

- **Miquel Mestre**; cap de servei de planificació i innovació de la Direcció General d'FP i Inspecció.

- **Joan Pasqual i Felip Lladó**; professors de garantia social a l'Ajuntament de Binissalem.

el 80% d'aquests aconseguixen la titulació. Tot plegat fa que ens entri el dubte de si realment funciona l'ensenyament secundari i l'orientació professional que en ell es fa.

La intervenció dels senyors Joan Pasqual i Felip Lladó ens indicà que l'alumnat que tenen ells és més problemàtic que el dels instituts perquè són alumnes que estan matriculats als IES però que no van a classe. El programa de formació que fan és de 12 mesos, 6 dels quals corresponen al període de pràctiques. Consideren que el sistema funciona a mitges, primerament perquè els sis mesos de formació a l'escola són insuficients per aprendre un ofici amb uns mínims de qualitat i segon perquè les infraestructures són insuficients.

La posició de l'administració quant a tota aquesta problemàtica és que cal crear una normativa autonòmica que reguli aquest tipus d'estudis, sabent que és necessària una definició a nivell estatal del futur de la garantia social, que acabi amb la provisionalitat que aquests estudis duen des de l'experimentació de la LOGSE. Aquesta provisionalitat actualment està subordinada a l'actitud que prengui el nou govern estatal en la matèria. Indicà el Sr Miquel Mestre que la iniciació

professional ha d'induir hàbits de comportament en els alumnes, per amotllar-se al sistema i viure en societat, tenint present també el sentit pràctic de saber un poc una professió.

Es va fer veure el desconeixement inicial del empresaris cap aquest alumnes,

però que de cada dia són més ben valorats; és un alumnat que va a les empreses amb bons hàbits, sovint millors que els dels mateixos treballadors.

LA INSERCIÓ LABORAL

Ponents:

- **Jaume Torres; tutor d'FCT.**
- **Joan Gual, vicepresident de la cambra de comerç.**
- **Miquel Massanet; representant de la direcció general d'FP.**

La taula rodona la va obrir el Sr. Jaume Torres indicant que en el seu centre també tenen dificultats per omplir les matrícules de cicles formatius, un fet gairebé general a la part forana. A tot això hem d'afegir que la idea dels alumnes que comencen un CF de grau mitjà és la de seguir els estudis i no són conscients que l'objectiu dels CCFF de grau mitjà és la inserció laboral immediata en haver acabat. Com a conseqüència de l'anterior, s'inicien estudis de batxillerat sense la capacitació necessària. Dels alumnes que ell ha tractat s'ha trobat que un 50% d'ells realitzen el mòdul d'FCT, la resta fracassen ja sigui per deficiències en la vocació professional o bé per manca de capacitats, entre altres.

La tasca d'un tutor d'FCT consisteix a trobar empreses que vulguin acollir alumnes en període de pràctiques i assignar-les als alumnes en funció dels següents criteris: les seves capacitats, les possibilitats reals d'inserció en la mateixa empresa, la proximitat geogràfica i finalment la possibilitat de l'empresa de desenvolupar el programa formatiu. El paper dels empresaris esdevé clau, és necessària una bona actitud cap al tutor i els alumnes. S'ha d'establir una dinàmica tal que l'empresari vagi a les escoles a cercar professionals.

Els principals problemes que es troba un tutor d'FCT es concreten bàsicament en dos: la desmotivació dels alumnes perquè l'oferta educativa és molt magra, fet agreujat per la deficient comunicació viària a la part forana, i en segon lloc, literalment es pot dir que les empreses "agafen qualsevol persona que passa per allà davant", perquè no saben que hi ha gent preparada o simplement no n'hi ha.

El representant de la cambra de comerç feu veure que a les empreses hi ha demanda de personal qualificat, demanda ni de prop atesa pels alumnes que han acabat estudis de cicles formatius. Sabent això i que la llei a més obliga a les associacions empresarials a preocupar-se per l'FP reglada s'està fent una actuació en tres fronts: el primer, recórrer tots els centres d'ensenyament secundari explicant què és l'FP posant-la com una sortida vàlida dels ensenyaments; el segon, la publicitat, probablement l'actuació més costosa i la menys eficaç, i ja finalment cal explicar a les empreses de tots els sectors econòmics què és l'FP. Indicà també que el gran enemic de l'FCT és que la gent quedi contractada abans d'acabar-la. El paper dels empresaris esdevé un element clau en tot el procés: s'han de promoure sessions de feina dels empresaris als centres educatius, a part d'estrènyer més els lligams entre les associacions empresarials i la Conselleria d'Educació basats en l'establiment de convenis de col·laboració.

El Sr. Miquel Massanet esmentà que les transferències en matèria d'FP no s'han lluit massa. La fase de transició està sent massa llarga. Manca una base normativa que reguli l'FP a nivell autonòmic. Les relacions escola-empresa han d'anar més enllà de l'FP específica, ja des de l'ESO la relació amb les empreses hauria de començar, donant a conèixer el món empresarial i laboral amb visites a les empreses, xerrades, conferències, etc.. Davant la problemàtica de la manca d'alumnat, la Conselleria estima que els centres han de seguir mantenint l'oferta, especialment en els IES de la part forana.

Ja dintre del debat va sorgir com a element comú d'altres taules rodones que l'orientació professional és molt millorable, s'han de donar els recursos humans necessaris i s'ha de preveure la creació d'una figura específica: l'orientador professional. La flexibilització de l'FP esdevé també un element clau, centrada en uns horaris adequats i en la possibilitat de cursar mòduls de CCFF de forma independent per donar d'un costat una formació més atractiva i complementària a l'alumnat i per l'altre possibilitar la formació contínua de professionals provinents de les empreses.